

om den absolutte Værdi af Regeringsforslaget eller de andre Forslag paa Basis af en selvstændig Undersøgelse. Det er et Resultat, som ikke er ganske ualmindeligt, naar vi have med en meget stor Sag at gøre, og kun en kort Tid til en selvstændig Undersøgelse, men dermed er jo heller ikke alle Hjælpebidlerne til at danne sig en Mening om Sagen udtømte.

Jeg kan gaa en anden Vej, og det er en ikke ualmindelig Vej, nemlig at vælge at undersøge et Forslags Ophav. Det er nemlig den Metode, som jeg vilde anvende, hvis jeg skulde udtale en Dom om den relative Værdi af Regeringsforslaget og det Forslag, som er fremtillet af det ærede Medlem fra Vestervig (M. Andersen). Jeg vil først tage det ærede Medlems Forslag. Jeg vil sige, at det for det første i ethvert Tilfælde officielt er et fuldstændig personligt Forslag. Over for saadanne personlige Forslag stiller jeg mig altid en lille Smule forsigtig, jeg har set alt for mange Forslagsbegænder af en enkelt Person, selv den dygtigste. Efter det Syn, jeg har paa, hvor nødvendigt det er ved Løsningen af denne Opgave, at saa mangfoldige forskellige Interesser som muligt komme til at arbejde sammen for at opnaa et godt Resultat, tror jeg ikke — med al Ære og Respekt for det ærede Medlems mange andre Kvalifikationer — at han evner at repræsentere alle disse forskellige Interesser. Dette er sagt ganske i Almindelighed, men jeg vil anføre et Par enkelte Punkter, hvorpaa jeg har støttet min Dom om dette Lovforslag. Der er jo fremfat mindst et halvt Hundrede Punkter, men jeg har nu valgt tre, der saa at sige komme i Rækkefølge efter hinanden, det ene lidt højere end det andet.

Der er for det første Niveaupassageoverstyringerne; jeg vil ikke tale om deres Henigtsmæssighed, derom har jeg min bestemte Mening, og det ærede Medlem har en anden Mening. Det er slet ikke det; men det, jeg vil bemærke, er, at det ærede Medlem, da han omtalte disse Niveaupassager, sagde med største Sikkerhed, at der aldrig nogenstinde var stet noget Uheld paa disse Niveaupassager. Naar man gaar til at undersøge og vil basere Værdien af et Forslag paa Ophavet, saa maa man selvfølgelig altsaa undersøge Ophavet, og saa vil jeg sige, at det ærede Medlem ved maaste ikke, at man skal være forsigtig med at sige, at noget er, men man skal være uhyre forsigtig med at sige, at noget ikke er. Hvis altsaa det ærede Medlem havde været forsigtig her og fulgt den almindelige Lovregel, havde han ikke sagt, at der ikke er, og det havde været

klodere. Jeg vil ikke nævne de Ulykkestilfælde, jeg kender, jeg skal blot anføre det Faktum, at paa de Sporvognslinier, som passere Jærnbannerne, benytter man den for udenfor staaende temmelig abberitiste Fremgangsmaade, at Konduktøren springer af Sporvognen, hver Gang den kommer til Jærnbanen, og saa løber hen og kigger op og ned ad Sporet, om der kommer et Jærnbanetog, alt imedens Banedøgterne, der staar ved Siden af, ser paa ham med et mere eller mindre smurret Grin. Jeg tror ikke, en saadan Fremgangsmaade kunde være skabt eller gennemført i mange Aar, medmindre der forelaa en vis Frygt for, at der kunde ske et Ulykkestilfælde. Det er for øvrigt heller ikke saa længe siden, at en Niveaupassage ved Frederiksberg Station i alt Fald indirekte kostede et Menneske Livet; idet en Kufft førte et Par Heste i Stykker og bagefter tog Livet af sig selv under Følelsen af det Ansvar, han derved havde paadraget sig. Jeg bemærker kun dette, fordi naar Ophavet til dette Forslag saa bestemt pointerer, at noget ikke er, og deraf slutter videre, slutter jeg deraf, at hans Slutninger ikke altid ere saa fuldt velbegrundede, som de formaliter synes at være.

Jeg vil dernæst gøre en anden Bemærkning til hans Forslag, det er om den Elasticitet, som tilsyneladende udmærker dette Forslag. Det er jo ellers noget, der vistnok er en gammel Regel, at jo mere helstøbt et Forslag er, desto vanskeligere er det at røre ved Enkelthederne. Saa snart man ud af en saadan helstøbt Bygning begynder at pille løs, saa paa det ene og saa paa det andet, saa er den ikke længere helstøbt. Det er Jorden, og det er Stavenken ved Bygningen. Det ærede Medlems Forslag er derimod af en helt anden Bestaffenhed. Det ærede Medlem havde først lagt sin Centralgodsbanegaard Øst ude, saa kommer Handelsstandens Ambassadør, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), og udtalte, at den kunde lige saa godt ligge vestpaa — eh bien! med overordentlig Elskværdighed flyttede det ærede Medlem fra Vestervig øjeblikkelig Centralbanegaarden vestpaa. Det er for mig et Bevis paa, at den Plan, som saaledes er fremlagt, kan ikke siges at være ganske helstøbt.

Saa er der endelig det sidste og for mig det vigtigste Punkt, det er den Maade, hvorpaa det ærede Medlem selv karakteriserede sit Forslag. Nu vil jeg indskyde den Bemærkning, at om jeg end stiller mig meget passiv lige over for de Forslag, der ere fremsatte her, skal jeg ikke nægte, at jeg paa en vis Maade synes godt om det Forslag,